

می‌شود. سواری مجانی برخی از کشورها موجب از بین رفتن انگیزه سایرین می‌شود. این مسئله به‌وضوح در اظهارنظر وزیر محیط‌زیست کانادا، پیترو کنت قابل مشاهده است که در دسامبر ۲۰۱۱ در توجیه خروج از پیمان کیوتو بیان داشت؛ «انتقال چهارده میلیارد دلار از مالیات‌دهندگان کانادایی به سایر کشورها، معادل ۱۶۰۰ دلار از هر خانواده کانادایی است؛ که این هزینه‌ی کیوتو برای کانادایی‌هاست» (Cherry et al., 2014).

۲. عدالت و مساوات در توسعه‌ی رژیم تغییرات اقلیمی

در طول توسعه‌ی رژیم تغییرات اقلیمی بین‌المللی و از زمان شکل‌گیری آن در دهه‌ی ۹۰، عدالت موضوع همیشگی مناظره و مدافعه آن بوده است. بدون شک تأثیر عدالت و مساوات دارای اهمیت است. وقتی که دنبال فهم این مسئله باشیم که چگونه رژیم اقلیمی بین‌المللی توسعه یافته است، باید کارکردها و خروجی‌های سیاسی کلیدی آن را درک کنیم. (Okereke & Coventry, 2016, p. 835) منافع صنعتی شدن بخشی از جهان تماماً در اختیار کشورهای صنعتی قرار گرفته است و این کشورها در مسیر افزایش قدرت صنعتی و اقتصادی خود، کشورهای جهان سوم را به استثمار کشیده‌اند؛ علاوه‌بر آن که منابع و مواد خام را از کشورهای جنوب به یغما برده‌اند، بازارهای این کشورها را نیز به اشغال خود درآورده‌اند؛ و مانع از پیشرفت صنعتی و اقتصادی این کشورها شده‌اند. در واقع پیشرفت کشورهای صنعتی به قیمت فقر و عقب‌ماندگی کشورهای جنوب به‌دست آمده است. اما مشکلات زیست‌محیطی فقط دامن‌گیر کشورهای صنعتی نشده بلکه همه‌ی خاک و آب‌وهوای کره‌زمین را تهدید می‌کند و کشورهای فقیر جهان که از صنعتی شدن دنیا هیچ سودی نبرده‌اند نیز با این مشکلات روبه‌رو هستند. در برخی موارد به‌دلیل تغییرات اقلیمی و در نتیجه‌ی آن خشک‌سالی‌های طولی‌المدت، کشورهای فقیر به‌مراتب تاوان سنگین‌تری از کشورهای صنعتی را پرداخته‌اند. در چنین شرایطی کشورهای صنعتی مغالطه‌ای را پیش می‌کشیدند و عقب‌ماندگی کشورهای جنوب را عامل مشکلات زیست‌محیطی اعلام می‌کردند. اما واقعیت این است که آلودگی‌های تولید شده توسط کشورهای جنوب، به‌دلیل